

Romeinen 5:8

**“Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons,
dat Christus voor ons gestorven is als wij nog zondaars waren.”**

Goede Vrijdag

1 Jezus' sterven

2 Gods liefde

3 onze zaligheid

Gemeente,

Kun je zeker zijn van je zaligheid? Dat je in de hemel zult komen? Dat is een wezenlijke vraag. Waar nogal wat aan vastzit. Want om zeker te weten dat ik in de hemel kom, moet ik weten dat ik echt geloof, dat ik gekocht ben door het bloed van Jezus Christus, dat Hij voor mij gestorven is. En dan moet ik ook weten dat ik zal blijven geloven. Wat er ook nog zal gebeuren, dat mijn geloof niet afbreken zal. En dat God mij altijd zal blijven aannemen en vasthouden. Kun je dat allemaal zeker weten?

Paulus wist dat zeker. Op veel plaatsen in zijn brieven getuigt hij dat hij weet dat de kroon der rechtvaardigheid hem wacht, dat hij eeuwig met de Heere zal zijn, dat hij weet dat de zaligheid voor hem bewaard wordt. Maar Paulus laat ook vaak merken dat hij niet alleen dat weet, maar dat wij dat weten, alle gelovigen. Romeinen 8 het slot is daar duidelijk in, dat niets ons kan scheiden van de liefde Gods in Jezus Christus, en in onze Schriftlezing van Romeinen 5 precies hetzelfde. Wij roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, en veel meer zullen wij behouden worden door Zijn leven. Wij, ons, alle gelovigen. Dus hoe kun je dat weten dat je in de hemel komt? Niet omdat je als Paulus een bijzondere bekeringservaring gehad hebt of moet hebben. Nee, het is het geloof eigen dat het weten mag en weten kan zalig te worden. Maar hoe dan?

Dat staat in het hart van onze Schriftlezing. Tussen de zekere woorden en het roemen van de verzen 1-5 en 9-11 in staat als het hart het gedeelte van vers 6-8. Hoe kunnen we weten dat we zalig zullen worden?

1 Jezus'sterven

Omdat Christus voor ons gestorven is. Dat wordt in de verzen 6,7,8 driemaal gezegd. Christus is gestorven. Goede Vrijdag. Jezus, een grote stem van Zich gegeven hebbende, gaf de geest. Jezus is gestorven voor ons. En dat 'voor ons' dat betekent twee dingen: ipv en tbv. Ipv dat is in plaats van. En dat geeft aan Zijn sterven een uniek sterven is. Want anders klopt het gewoon niet. Als Jezus sterft in plaats van ons dat dan zou dat betekenen dat wij niet zouden sterven. Hij in plaats van ons. Als iemand in jouw plaats een boodschap gaat halen, dan hoeft je het zelf niet te doen. Als iemand zegt: ik zal in jouw plaats de tuin snoeien, dan getuigt eerder van wantrouwen als het zelf toch ook nog gaat doen. In plaats van: dat betekent: hij doet het, en jij dus niet. Als Jezus in onze plaats gestorven is, zouden wij niet meer hoeven te sterven. Maar Jezus' sterven is een uniek sterven. Jezus' sterven is de afsluiting van Zijn leven en lijden. En Zijn

leven en lijden was een volbrengen van gehoorzaamheid. Een verdienen van het recht op het eeuwige leven. En het was een dragen van vloek der wet, van de straf der zonden en de toorn Gods. Dat was Zijn dood! De volbrenging van gehoorzaamheid en voldoening. In onze plaats. Dan hoeven wij dat niet te doen: volkomen gehoorzaamheid te volbrengen en de vloek der wet te dragen. In plaats van ons, deed Hij dat. En tbv: ten behoeve van. De zegen daarvan komt ons ten goede: de zegen van vrijspraak in het gericht en vrede met God. De zegen van het eeuwige leven en de aanneming tot kind en erfgenaam. Tbv: ten behoeve van ons. Daarom was in het sterven van de Heere Jezus zo'n onvoorstelbare liefde. Hij heeft in Zijn sterven de Zijnen liefgehad tot het einde, tot het uiterste, tot elke prijs.

Daarom zien wij in elk geval dit in dat sterven van de Heere Jezus: het gaat erom of ik weten mag dat Hij voor mij gestorven is. Want als Hij niet voor mij gestorven is, dan moet ik nog doen wat Hij in Zijn sterven heeft gedaan: dan moet ik volkomen gehoorzaamheid volbrengen en de vloek der wet dragen. Dan moet ik het nog doen. Dan is de zegen van Zijn sterven niet voor mij: niet de vrijspraak, niet de vrede, niet de aanneming tot kind en erfgenaam, maar ik zal veroordeeld worden, erfgenaam des toorns zijn. Is Jezus niet voor mij gestorven, dan is het echt verloren als ik de eeuwigheid in ga, dan ben ik ieder ogenblik in ontzaglijk gevaar om weg te zinken onder de toorn God.

Maar als Jezus voor mij gestorven is, als ik bij diegenen hoor van wie Paulus zegt: 'wij' en 'ons', dan is het goed. Als Jezus voor mij stierf dan hoef ik nooit meer te doen wat Hij voor mij deed, dan ontvang ik de zegen die van Zijn sterven uitgaat. Dan ben ik aangenomen, kind, verzoend, erfgenaam. Hier raken we aan een kern van het Bijbels belijden en het belijden van de catechismus: als Jezus voor mij gestorven is dan ben ik behouden, dan word ik zalig. We hopen daar later nog op terug te komen. Dan kan het niet meer misgaan. Dan ben ik gekocht, dan word ik bewaard, dan kom ik aan.

2 Gods liefde

Waarom is dat zo zeker? Waarom is dat sterven van Jezus zo beslissend en zo zaligmakend? Nu, dat zegt vers 8: omdat God, toen Christus voor ons gestorven is, Zijn liefde jegens ons bevestigd heeft. Letterlijk staat er: God heeft Zijn liefde laten samenvloeien, bij elkaar laten komen toen Christus voor ons stierf. Je zou daarbij kunnen denken aan een riviertje in de bergen. Dan heb je wel eens dat zo'n riviertje op bepaalde punten best breed is, maar op een zekere plaats door een nauwe bergpas moet. En op die zekere plaats komen drie riviertjes samen. Drie

riviertjes vloeien samen en storten zich door die nauwe bergpas heen. Dat geeft een daverend geweld en geraas. En met enorme snelheid perst het water zich door die pas heen. Dat gebeurt op Golgotha. Drie riviertjes van liefde vloeien daar samen en storten zich daar de wereld in. Gods liefde vloeit daar samen, op dat ene punt: het middelste kruis op Golgotha.

De eerste rivier is deze, dat Christus daar gestorven is toen wij nog zondaren waren, vers 6 zegt: goddelozen. Jezus stierf voor zondaren. Niet voor vrienden. Dat is wat: als iemand zijn leven geeft voor een vriend van hem. Dat komt soms voor en dat is onvoorstelbaar. Toen in de oorlog iemand onderduikers had genomen en verzorgd, jarenlang. Maar uiteindelijk is er het vermoeden en wordt er aangeboden en de eigenaar wordt opgepakt en meegesleurd. En dan komt de onderduiker tevoorschijn en meld zich: neem mij maar mee, en laat de eigenaar hier. Iemand geeft zijn leven voor een weldoener. Dat is indrukwekkend. Dat zal mogelijk bestaan te gebeuren zegt vers 7. Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Kwaaddoeners, goddelozen. Die Gods wetten overtraden en kwaad deden. Zo groot is God liefde en die zie je op Golgotha. Christus sterft voor goddelozen, voor degenen die Hem haten en veroordelen en kruisigen en bespotten.

De tweede stroom die in Jezus'sterven samenvloeit is deze: hadden soms die goddelozen spijt gekregen en erom gevraagd? Waren ze eerst goddeloos geweest, hadden ze toen spijt gekregen, en toen gevraagd of Jezus voor hen wil de sterven? Nee, ook en zelfs dat niet. Want Christus, vers 6 is gestorven toen wij nog krachteloos waren. Krachteloos: niet om staat om enig goed op te brengen, enige smeking of hulpgeroep, het was er niet. Vers 10 zegt zelfs: toen wij vijanden waren. Vijanden van God en van genade. Vijanden van Gods wet en het vonnis ervan, vijanden van verlossing door genade, vijanden ervan om God te dienen. Daarom is Christus te Zijner tijd, vers 6, gestorven. Op de door God bestemde tijd. Niet op de tijd dat die mensen erom waren gaan roepen. Zo gaat het meestal: als er een mijnramp is of een ongeluk, dan roepen de ingeslotenen en dan worden ze gevonden. Maar hier werd niet geroepen, hier werd gevloekt, gelasterd, gezondigd, afgewezen. Maar Jezus stierf omdat God het had bepaald, omdat God daar een tijd voor had bestemd. Omdat God het wilde.

Daarom, ik zeg dat nog maar eens, is Gods liefde ook geen 'houden van'. Als je van iemand houdt dan vind je die ander mooi, aantrekkelijk van uiterlijk of karakter en manier van doen, en die ander laat merken ook we wat voor jou te voelen. Dat is houden van. Je ziet iets

of heel wat meer dan iets in die ander en daarom houd je van hem of haar. Maar God zag niets in ons wat aantrekkelijk was. Enkel schuld en zonde, enkel afkeer en haatdragendheid. En God had lief. Die Hem niet liefhadden en in alles goddeloos waren van doen en laten.

En de derde stroom van liefde die op Golgotha samenvloeit is deze: God bevestigt Zijn liefde. Hier spreekt Paulus over de Vader. Kijk, net als met kerst zijn we geneigd om met Goede Vrijdag het meest te kijken naar de Zoon. Kind in de kribbe, Man van smarten aan het kruis. De Zoon gaat dit lijden in en draag het en doorstaat het. Christus is voor ons gestorven. Maar ook waar is: daarmee bevestigt de Vader Zijn liefde jegens ons. Dat Hij voor dit lijden voor dit bitter sterven Zijn eeuwige, eniggeboren Zoon heeft gezonden en gegeven. Dat is liefde! Kijk ze moeten voor de zending eens wat vragen: je gebed, nou ja, dat kost niet zoveel, lijkt het, dus dat doe je wel. Als men geld vraagt is dat al meer, dat weegt zwaarder, 100 euro per maand is toch heel wat. Maar als je kind gevraagd wordt, dat je kind naar een ver land zal gaan dat is echt een offer. Je kind is meer dan gebed of geld. Maar als je kind gevraagd zou worden om er naar toe te gaan en het zou daar gegijzeld en vermoord worden, dan zou je je kind tegenhouden. Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons door Zijn Zoon te zenden en te geven om te sterven. Om te sterven de dood aan het kruis van vloek en hel.

Drie stromen vloeien samen op Golgotha. Gods liefdesstromen van het sterven van Zijn Eigen Zoon, voor goddelozen en kwaaddoeners, die niet erom vroegen maar Hem lasterden. Dat is Gods liefde, die met grote kracht door Golgotha stroomt. Daar vloeien al die stromen samen. En van Golgotha uit verbreedt die stroom zich weer. En vloeit de wereld in. De prediking is een stroom van deze liefde Gods. En voor wat voor mensen is de liefde? Dat lazten we: voor goddelozen en zondaren. Voor onwaardigen. Die zich vonnis en straf hebben waardig gemaakt en geen liefde. Voor wat voor mensen is die liefde? Voor krachtelozen en vijanden. Voor niet zoekende, niet serieuzen, niet verlangenden, voor haters die er totaal niet op zitten te wachten. U leest het in onze tekst: die liefde Gods gaat aan al ons zoeken vooraf, die is geen antwoord op ons zoeken, geen antwoord op ons berouw, geen antwoord op onze ernst, geen antwoord op wat dan ook van ons, maar die liefde gaat overal aan vooraf en overal tegenin. Die liefde wordt niet aangetrokken door ons proberen, ons goede voornemen, ons heilige leven, ons wat dan ook, die liefde komt overal tegenin voor onwaardigen. Er is in de prediking een algemeen aanbod van genade. Voor elke hoorder, voor u en jouw is er Evangelie. Dat Gods liefde uitgaat via Golgotha naar zulken. Onwaardigen en onverschilligen. Gemeente, is

dat Evangelie? Voor zulken is Gods liefde. Of is dat ergernis? Omdat wij hoger staan en willen staan dan onwaardig en vijand. Omdat wij onszelf erbuiten plaatsen in hoogmoed. En wij onszelf te goed vinden om onwaardig te zijn en vijand. En wij onszelf op de been houden met iets van ons. Wij onszelf overeind houden. En we blijven rechtop staan terwijl het water van Gods liefde onze voeten en knien omspoelt, maar wij buigen niet en drinken niet. Totdat God ons ontdekt. Onze waardigheid en goede wil ontmaskert en ontmantelt. En die dorst heeft die kome en nemen van het water des levens om niet. Die achtervolgd wordt door wet en angst en oordeel die kome en storte zich in deze liefde Gods. Voor zulken is zijn liefde. Welke drempel zou er nog kunnen zijn? Dat ik het niet waardig ben? Nee, want het is voor onwaardigen. Dat ik berouw moet hebben en echt verlangen? Nee, want Hij stierf voor krachtelozen en vijanden. Waarom zou u sterven aan de kant van het water, terwijl het water van Gods liefde langs u stroomt, u omspoelt. Drink toch van deze liefde Gods. Laat u er door meevoeren en meesleuren. Het is toch ten diepste: overgave. Je laten vallen in de stroom van de liefde Gods in Christus. En er komt wederliefde. Verlangen naar God en verlangen Hem te dienen en te eren. Wederliefde. O in vergelijking met de oceaan van liefde van God zijn het maar een paar druppels. Maar toch: wederliefde. Die naar Hem uitgaat, nabij Hem wil zijn. Hebt u de Heere liefgekreken? Wederliefde is bewijs van liefde Gods in het hart. Dat de liefde Gods, vers 5 in onze harten is uitgestort door Zijn Geest. Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. En hoe!

3 onze zaligheid

Kun je zeker zijn van je zaligheid? En hoe dan? Jazeker, daar kan je zeker van zijn, het geloof heeft daar zekerheid van naar de mate van het geloof. Een klein geloof heeft weinig zekerheid, een groot geloof heeft veel zekerheid, maar waar geloof is daar is zekerheid. Want als God Zijn liefde bevestigd heeft toen wij nog zondaren waren, onwaardigen, goddelozen, dan zal Hij het nu zeker doen nu wij Zijn kinderen zijn, Zijn gerechtvaardigden zijn. Toen ik nog een vijand was stierf Zijn Zoon voor me, dan zal Hij nu ik Zijn kind ben, me niet loslaten. Zo sterk is Zijn liefde. Hij kocht mij toen ik vijand was, dan zal Hij mij niet afdanken nu ik kind ben.

En als Hij mij lief heeft gehad en Zijn Zoon heeft gegeven toen ik er niet om vroeg toen ik vijand was, dan zal Zijn liefde duurzaam zijn. Want die liefde is niet ontstaan door iets in mij, niet opgewekt door iets in mij. Kijk, dan zou die liefde over kunnen gaan: als ik niet meer naar hem zou vragen, als ik niet meer Hem zou zoeken, als ik niet meer mijn best

zou doen. Als Gods liefde was opgewekt door iets in mij, door vragen of zoeken of roepen, dan zou die liefde ervan hangen of ik het vol zou houden. Maar die liefde Gods heeft Zijn bron gehad in Hem Zelf, in Zijn hart, Zijn welbehagen en dat is een constante bron, die onveranderlijk is. Spurgeon zegt ergens: God is niet met begonnen omdat er iets goeds in mij was, Hij zal niet met mij ophouden omdat er iets kwaads in mij is. Gods liefde is niet opgewekt door mijn roepen en zoeken, maar komt uit de eeuwige bronnen van Gods welbehagen die nooit opdrogen.

En Gods liefde is die liefde, die Zijn Zoon gegeven heeft. Dan zal Hij me nooit meer loslaten. Want dan zou dat betekenen dat Zijn Zoon mij wel gered zou hebben uit het verderf, maar dat God me toch weer kwijt zou raken. Dan zou een geredde zondaar door de Zoon toch nog door de Vader verworpen worden losgelaten worden. Dat zou de Vader zagezegd mij wel aan kunnen doen, maar Zijn Zoon niet. Dan zou zijn Zoon iemand hebben opgedregd ten koste van Zijn leven en dan zou de Vader zeggen: Ik hoef hem niet. Dat kan toch niet!

Daarom is het zo zeker en vast: er is zekerheid van de zaligheid. Voor allen die in Christus de liefde Gods vonden. Voor onwaardigen en vijanden. Want als Jezus voor mij stierf dan word ik ook zalig. Dan kan en zal ik niet meer verloren gaan. Dan mag ik roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. Roemen in verdrukkingen. Want alles dient om mij zalig te maken. Daarom is de verkondiging ook niet: Jezus stierf voor iedereen. Want dat zou betekenen: dat ik mag beginnen met te geloven dat Jezus ook voor mij gestorven is. Maar dat zegt dan nog niks, Als Jezus voor alle mensen is gestorven dan zou het kunnen dat Jezus mij voor stierf, maar dat ik toch nog verloren ga. En waar hangt het dan van af of ik zalig word? Of ik geloof en blijf geloven, of ik het volhoud, of ik zal blijven volgen ook als het moeilijk word, of ik..... En dat geeft geen enkele zekerheid, daarmee bedrieg ik mezelf. Als Jezus voor alle mensen gestorven zou zijn, dan zou het van mij afhangen en dan zou Jezus wel voor me kunnen sterven, maar me niet in de hemel kunnen brengen. Dat is troosteloos en dat is een leugen.

Jezus stierf voor de Zijnen, voor de gegeven van de Vader. En Hij trekt zondaren tot Zich, tot de liefde van de Vader. Onwaardigen en vijanden. Goddelozen en haatdragenden. En in de liefde van God gedompeld mag je weten: Jezus stierf voor mij. Anders was ik nooit gekomen, was ik nooit ingewonnen. En dat Jezus voor mij stierf dat betekent dat Gods liefde voor mij onverwoestbaar is, oneindig en vasthoudend. Dat Hij mij heeft gekocht en mij zalig maakt. Want voor wie Hij stierf die maakt Hij zalig. Die laat Hij nooit meer los. Die zijn in liefde

Gods geborgen, eeuwig en altoos. Hoe zal Hij Die zelfs Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven hoe zal Hij ons met Hem niet alle dingen schenken? Alle dingen, tot en met de erfenis toe. Amen